

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Acte de lliurament del premi ICIP Constructors de Pau

Palau del Parlament, 12 d'abril de 2016

I ara, per cloure aquest acte, permetin-me que els adreci unes paraules.

Pau, diàleg i llibertat són conceptes molt arrelats a la societat catalana. De fet, com assenyala el preàmbul de la llei de creació de l'ICIP, "Catalunya ha estat i és un país impulsor de pau". Tots tenim presents les grans mobilitzacions contra la guerra de l'Iraq, o fins i tot que aquí guanyés el "No a l'OTAN" l'any 1986.

I el Parlament, com a institució que representa el poble de Catalunya, ha reflectit al llarg dels anys aquest compromís dels catalans amb la pau. De fet, els precedents d'aquesta institució —també s'ha dit— són precisament les assemblees de pau i treva sorgides d'un moviment social, impulsat per la pagesia i l'església a l'edat mitjana, per posar fre a la violència i la inseguretat d'aquells temps. I és significatiu que, com tots sabem, Francesc Macià decidís convertir aquest edifici de la Ciutadella, símbol de la repressió borbònica contra Barcelona, en la seu del nostre Parlament, d'una institució de pau i diàleg. "Nosaltres desitjaríem que Barcelona fos la ciutat de la pau del món", va dir el mateix president Macià en el primer discurs que es va pronunciar en aquest Parlament, el Parlament de Catalunya.

A l'actual etapa democràtica, l'activitat de la cambra ha firmat i reafirmat a bastament aquest compromís amb la pau. En destaca la llei de foment de la pau, pionera a l'estat espanyol, aprovada per unanimitat de tots els grups

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

parlamentaris, així com la creació per llei de l'Institut Català Internacional per la Pau, l'ICIP, que precisament avui estem tots tan orgullosos de tenir.

També ho va posar de manifest l'estatut d'autonomia, amb referències explícites tant al preàmbul com a l'articulat. En resolucions en què es donava suport a processos de pau com els de Colòmbia, Palestina o el País Basc. I en declaracions institucionals de condemna d'atemptats terroristes, malauradament massa freqüents els darrers temps. Enguany, hem patit atemptats al cor d'Europa, però també al Pakistan, Síria, l'Iraq, Turquia, Líbia, Indonèsia, Nigèria, Burkina Faso, Israel, Egipte, la Costa d'Ivori i l'Afganistan; atemptats, gairebé tots, perpetrats en nom d'una religió.

Les religions duen la pau al cor del seu missatge i, tanmateix, al llarg de la història, han estat utilitzades repetidament, i perversament, com a excusa per portar la violència als conflictes humans. Segle rere segle s'han invocat per cridar a la conquesta de països, per reprimir llibertats socials, per assassinar persones. S'ha fet de la creença religiosa una eina d'enfrontament humà.

És en oposició a aquesta perversitat on sobresurt la trajectòria de persones com el pare Joan Botam. La seva implicació, la seva persistència a trobar espais de diàleg interreligiós són fonamentals per combatre la ignorància que alimenta la por, que permet atiar l'odi, com alguns fan actualment a Europa, equiparant la violència terrorista amb una religió que també n'és víctima, d'aquesta violència.

La tasca del pare Joan Botam mereix no tan sols el reconeixement d'un premi —per descomptat que sí— sinó també l'agraïment de tot el poble de Catalunya, aquest poble que tant s'estima la pau.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Carme Forcadell i Lluís

Presidenta

Perquè la pau viu en la trobada entre diferents, en el diàleg, en la cooperació, en la solidaritat, en la convivència, en els projectes comuns que respectin la pluralitat d'identitats, en la fi del desconeixement de l'altre, de qui pensa o té creences i conviccions diferents de les nostres.

Al pare Joan Botam li hem de donar les gràcies. Gràcies per la insistència en el diàleg entre religions; gràcies per la defensa de la coneixença mútua; gràcies per ajudar-nos a recordar que no hem de confondre una religió amb els que se n'apropien el nom.

Ja en va donar exemple durant el franquisme, una dictadura que va invocar el catolicisme per justificar molts dels seus crims. Vós us hi vau oposar amb fets, com quan vau acollir els estudiants de la Caputxinada –tal com s'ha dit i s'ha recordat– i us vau negar a fer-los fora, vau incomplir l'ordre del governador civil franquista.

Gràcies, doncs, per la vostra contribució a aquest país, on respectem els que no pensen com nosaltres, on cerquem de col·laborar amb els que tenen conviccions diferents de les nostres, on defensem per sobre de tot la pluralitat, el diàleg, la llibertat i la pau.

Moltíssimes gràcies, Joan Botam, i moltes gràcies a tots els presents per acompanyar-nos en aquest acte.